

ces tibi responsorias, Affinis optime
 ad illas quas fidelitati meae commis-
 ras. Pro modo ad nos profice
 secundi consilium espe de sententia
 tui amici Ononis Moir. si quavis
 cum uxore, an solus: non facile dixerim.
 ita multa occurrunt quae charissimam con-
 iugio voluntatem huc illic detrahant.
 propensior tamen in hanc partem est, ut
 hic remaneat, ne videtur in victoria
 Principis exultare, quam illa omnino de-
 precatur, si nob. Senatus. Brabantis
 de concedendum foret. Ad Comites unum
 deum omnia refero. quidquid acciderit
 eius voluntati libenter acquiescam.
 Principis victoria magnos obsequios
 uxoris tamen causa non minimum labora-
 bo. Usque unus illis nostra consilia pu-
 berat ac medietur deus. cui si nos to-
 tos promissimus; si minimum in nob. ipsis

in eo posuerunt omnia, ex istis nobis facile magis, nihil posthac
 aut malinstamus, aut boni frustra cupimus: multa stant, quae non sibi
 minus ad nos sua sponte confluent. Hinc maxime ab ipso de mandato Ononis
 de Ten Horn qui hoc scripsit. Vale ab eorum affinis optime
 1876. 1637 presertim Hugo
 Ius in vitam nostram
 Deo Wilhem

Hug. 37.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Dutch, covering the majority of the page.]

16. 2. 1697

